

Hallituksen esitys Eduskunnalle veroäyrien käsitteestä luopumisesta aiheutuviksi muutoksiksi verolainsäädäntöön

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan tehtäväksi muuhun verolainsäädäntöön muutokset, jotka aiheutuvat siitä, että veroäyrien käsitteestä luovutaan tuloverolaissa vuoden 2002 alusta euron käyttöönoton edellyttämien muutosten yhteydessä.

Verontilityslaisissa määriteltäisiin uudet käsitteet, joita käytetään verontilityslain perusteella tehtävissä veronsaajien tilityksissä ja kuntien välisten sekä seurakuntien välisten rahoitussuhteiden tarkastelussa. Lisäksi verontilityslakiin ehdotetaan tehtäväksi muutos, jonka perusteella kunnille ja seurakunnille voitaisiin toimittaa yhteisöveron jako-osuus-

laskennassa käytetyt kuntakohtaiset yhteisöjen verotiedot.

Verotusmenettelystä annetun lain tulovero-
prosentin ilmoittamista koskevaan säännökseen ja verohallintolain säännökseen verotuskustannuksista ja niiden jakautumisesta tehtäisiin muuttuneesta tuloverolainsäädännöstä johtuvat lakitekniset muutokset. Ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annettuun lakiin ja kiinteistöverolakiin sisältyvät viittaukset veroäyrien käsitteeseen korvattaisiin muulla ilmaisulla.

Lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan vuoden 2002 alusta.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotetut muutokset

1.1. Veroäyrien käsitteestä luopumisesta johtuvat muutokset

Veroäyrien käsite

Kunnallisverotuksessa on perinteisesti käytetty veroäyrien käsitettä. Kunnallisverotus perustui aikaisemmin siihen, että verovelvolliselle määrättiin verotettavan tulon perusteella veroäyrimäärä ja kunta vahvisti veroäyrien hinnan käyttäen laskelmiensa perusteena kunnassa määrättävien äyrien yhteismäärää. Kuntalaissa (365/1995) luovuttiin kuitenkin veroäyrien käsitteestä, ja lain 66 §:ssä käsite veroäyrien hinta korvattiin tuloveroprosentilla. Nykyisen tuloverolain (1535/1992) 130 §:n 1 momentissa on siitä huolimatta edelleen säädetty aikaisempia tuloverolakeja vastaavasti, että yhden markan määrä kunnallisverotuksessa verotettavaa tuloa vastaa yhtä veroäyriä. Tämä johtuu siitä, että aikaisempi käsitteistö on säilynyt kirkollisverotuksessa,

joka toimitetaan kunnallisverotuksessa verotettavan tulon perusteella. Sekä kirkkolain (1054/1993) 15 luvun 2 §:ssä että ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain (521/1969) 31 §:ssä viitataan siihen, että verovelvollisten on suoritettava kirkollisveroa kunnallisverotuksessa heille määrättävien veroäyrien perusteella seurakunnan asianomaisen toimilimen vahvistaman veroäyrien hinnan mukaan. Myös sairausvakuutusmaksu on määrätty sairausvakuutuslain (364/1963) 33 §:n nojalla veroäyrien perusteella.

Osana euron käyttöönoton edellyttämiä verolainsäädännön muutoksia tuloverolain 130 §:n 1 momentissa säädetystä veroäyrien käsitteestä tuloverotuksessa luovutaan. Vuoden 2002 alusta veroäyrien hinnan sijasta käytetään käsitettä tuloveroprosentti, jota on edellä mainitulla tavalla käytetty kuntalaissa jo vuodesta 1997. Sairausvakuutuslain 33 §:ää on muutettu kuluvana vuonna siten, että maksu määrätään kunnallisverotuksessa verotettavan tulon perusteella. Hallituksen tarkoituksena on lisäksi antaa syksyllä 2001

esitykset kirkkolain ja ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain muuttamiseksi siten, että käsite veroäyrien määrä korvattaisiin kunnallisverotuksessa verotettavalla tulolla ja veroäyrien hinta veroprosentilla.

Veroäyri toimii nykyisin apukäsitteenä kirkkolainsäädännössä kuvattaessa menetelmää, jolla seurakunnassa päätetään veroprosentista. Esimerkiksi ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain 31 §:n mukaan seurakunta vahvistaessaan veroäyrien hinnan ottaa hinnan määräämisen perusteeksi varainhoitovuonna verotuksella koottavaksi arvioitun määrän jaettuna varainhoitovuonna määrättäväksi arvioitujen veroäyrien luvulla. Kirkkolain 15 luvun 2 §:n säännös on vastaava.

Veroäyri on apukäsite myös seurakuntien välisistä keskinäisistä rahoitussuhteista säädettyä. Kirkon keskusrahastosta annetun lain (895/1941) 9 §:n 1 momentin mukaan verotulojen täydennystä myönnetään seurakunnalle, kun veroäyrimäärä läsnä olevaa jäsentä kohden alittaa kunnan asukastiheyden mukaan määräytyvän tasoitusrajan. Verotulojen täydennys lasketaan 2 momentin mukaan kertomalla tasoitusrajan ja seurakunnan läsnä olevaa jäsentä kohden lasketun veroäyrimäärän erotus seurakuntien keskimääräisellä painotetulla veroäyrien hinnalla ja seurakunnan läsnä olevien jäsenten määrällä sen vuoden lopussa, jonka tuloihin verotus kohdistuu. Jos seurakunnan veroäyrien hinta alittaa kaikkien seurakuntien keskimääräisen painotetun veroäyrien hinnan, käytetään tämän sijasta seurakunnan omaa veroäyrien hintaa. Ortodoksisen kirkkokunnan osalta vastaavia säännöksiä ei ole lain tasolla.

Veroäyriä käytetään myös perusteena säädettyä verohallintolain (1557/1995) 11 §:ssä verotuskustannusten jakautumista yksittäisten kuntien ja evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien kesken. Säännöksen mukaan yhtenä jaon perusteena on yksittäisen kunnan ja seurakunnan veroäyrien suhteellinen osuus koko maan kunnallis- ja kirkollisveroäyrimäärästä.

Veroäyrien käsitteen korvaamisen edellyttämät muutokset verontilityslakiin

Veroäyrimäärän käsitettä ei voida suoraan korvata kunnallisverotuksessa verotettavien

tulojen määrällä verojärjestelmässä viimeisen vuosikymmenen aikana tapahtuneiden muutosten vuoksi. Yhteisöjen verotuksessa ei vahvisteta kuntakohtaisesti kunnallisverotuksessa verotettavaa tuloa, vaan yhteisöjen suorittamasta verosta erotetaan verontilityslain (532/1998) 12 §:ssä säädetty prosenttiosuus kuntien ja seurakuntien yhteisöverosuudeksi. Saman lain 13 §:n mukaan nämä osuudet jaetaan yksittäisille kunnille ja seurakunnille.

Henkilöverotuksessa vahvistetaan edelleen kunnallisverotuksessa verotettava tulo, mutta sen yhteys kunnille veronsaajina tilitettävään veroon on muuttunut. Verotettavalla tulolla tarkoitetaan tuloa, josta tulosta tehtävät vähennykset on vähennetty ja jonka perusteella määräytyy tulon perusteella laskettava vero. Tästä verosta tehdään kuitenkin vielä verosta tehtäviä vähennyksiä, kuten tuloverolain nojalla kotitalousvähennys ja alijäämähyvitys, sekä kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta johtuvat vähennykset. Näiden vähennysten jälkeen määräytyvää maksuunpantavaa veroa verovelvollinen ei joudu maksamaan siltä osin kuin siihen sisältyy osinkotuloon liittyvää yhtiöveron hyvitystä. Veronsaajille tilitettävää todella maksettavaa veroa ei siten voida suoraan laskea kiinteänä prosenttina verotettavasta tulosta.

Veroäyriä käytetään edellä mainituissa säännöksissä apukäsitteenä, jolla eri kuntien ja seurakuntien verotettavat tulot on saatu yhteismitallisiksi. Yhteismitallisuutta ei voida toteuttaa suoraan vertaamalla kunnan ja seurakunnan saamia verotuloja, koska niihin vaikuttaa myös kuntien ja seurakuntien toisistaan poikkeava veroprosentti. Vertailun tulisi tapahtua sellaisen laskennallisen kunnallis- ja kirkollisveron perusteella, jossa veroprosentin vaikutus on oikaistu. Lainsäädännössä ei ole nykyisin käsitettä, jolla kuvattaisiin sitä veroa, joka verovelvollisen on maksettava ja joka tilitetään veronsaajille ja johon ei sisälly yhtiöveron hyvitystä.

Esityksessä ehdotetaan, että edellä tarkoitettu vero määriteltäisiin *maksettavaksi valtion tulo- ja varallisuusveroksi, maksettavaksi kunnallisveroksi, maksettavaksi kirkollisveroksi ja maksettavaksi yhteisöveroksi*. Samoin määriteltäisiin *maksettava vakuutetun sairausvakuutusmaksu*. Seurakuntien ja kun-

tien verotulot saatettaisiin kirkollisveroja koskeissa säännöksissä ja edellä mainitussa verohallintolain 11 §:ssä yhteismitallisiksi esittämällä ne laskennallisina kunnallis- ja kirkollisveroina.

Laskennallinen kunnallisvero saadaan maksettavasta kunnallisverosta kunnan tuloveroprosentin ja kaikkien kuntien maksettavilla kunnallisveroilla painotetun tuloveroprosentin avulla. Vastaavasti lasketaan *laskennallinen kirkollisvero*.

Esimerkki:

Maksettavaa kunnallisveroa vastaava verotettava tulo saadaan jakamalla kunkin kunnan maksettava kunnallisvero kunnan tuloveroprosentilla.

	tulovero- prosentti	maksettava kunnallisvero	verotettava tulo
Kunta A	17 %	2 000	11 765
Kunta B	18 %	<u>10 000</u>	<u>55 556</u>
Yhteensä		12 000	67 321

Painotettu keskimääräinen tuloveroprosentti saadaan jakamalla koko maan maksettavien kunnallisverojen yhteismäärä niitä vastaavilla verotettavilla tuloilla. Esimerkissä on käytetty koko maan lukuna edellä esitettyä kahden kunnan lukua.

$$\frac{12\,000}{67\,321} = 17,825\%$$

Kunkin kunnan *laskennallinen kunnallisvero* saadaan jakamalla painotettu keskimääräinen tuloveroprosentti kunnan omalla tuloveroprosentilla ja kertomalla näin saadulla suhdelluvulla kunnan maksettava kunnallisvero.

Kunta A	$\frac{17,825\%}{17\%}$	x 2 000	= 2 097
Kunta B	$\frac{17,825\%}{18\%}$	x 10 000	= 9 903
Yhteensä			12 000

Verontilityslain uudessa 3 a §:ssä ehdotetaan määriteltäväksi edellä esitetyn mukaisesti käsitteet, joita käytetään säädettäessä veronsaajille tulevan veron määrästä. Uusia käsitteitä olisivat edellä mainitut maksettava valtion tulo- ja varallisuusvero, maksettava

kunnallisvero, maksettava kirkollisvero ja maksettava yhteisövero sekä laskennallinen kunnallisvero ja laskennallinen kirkollisvero. Muutos on lakitekninen. Muutoksen ei ole tarkoitus vaikuttaa niihin taloudellisiin suhteisiin, joista säädettäisiin jatkossa veroäyrin käsitteen sijasta 3 a §:n käsitteiden avulla.

Uuden 3 a §:n 3 momenttiin ehdotetaan sisällytettäväksi säännös, jonka mukaan verontilityslaissa tarkoitetuissa tilityksissä sovellettavat jako-osuudet ja maksuunpano-osuudet perustuvat maksettavaan veroon. Pykälä korvaisi tällöin ne säännökset, jotka nyt sisältyvät lain 10 §:n 1 momenttiin ja 23 §:ään. Nämä säännökset esitetään tarpeettomina kumottavaksi. Lisäksi ehdotetaan vielä muutettavaksi 13 §:n 2 ja 4 momentin sanamuotoa siten, että lainkohdissa käytettäisiin 3 a §:ssä määriteltyjä käsitteitä. Kaikki muutokset ovat puhtaasti lakiteknisiä.

Veroäyrin käsitteestä luopumisen aiheuttamat muutokset muihin verolakeihin

Verohallintolain 11 §:n mukaan valtio suorittaa verotuskustannukset. Vuotuisista kustannuksista peritään 30,8 prosenttia kunnilta ja 4,7 prosenttia evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnilta. Verotuskustannusten jakamisesta yksittäisten kuntien ja evankelis-luterilaisten seurakuntien kesken säädetään verohallintolain 11 §:n 3 ja 4 momentissa. Kustannuksista painotettuna 70 prosenttia määrytyy kunnan ja koko maan asukaslukujen ja 30 prosenttia kunnan ja koko maan veroäyrin suhteen perusteella. Vastaavalla tavalla jakautuvat verotuskustannukset myös seurakuntien kesken. Ennen yhteisöverouudistusta veroäyrien mukaisessa jaossa otettiin huomioon myös yhteisöjen veroäyrit. Niitä ei ollut tarkoitettu jätettäväksi kustannusten jaon ulkopuolelle verouudistuksen jälkeenkään, joten säännöksen sanamuotoa ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että sen sisältö vastaa alunperinkin tarkoitettuja kustannustenjakosuhteita. Samalla säännöksiin ehdotetaan tehtäväksi eräitä yksityiskohtaisista perusteista lähemmin ilmeneviä muita teknisiä muutoksia.

Kunnan ja seurakunnan tuloveroprosentin ilmoittamista koskevaan verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 91 a §:ään sisältyy

käsite kirkollisveroäyrin hinta. Se ehdotetaan korvattavaksi tuloveroprosentilla. Ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain (1551/1995) 1 §:n 2 momentissa viitataan nykyisin kunnallisverotuksessa vahvistettuihin veroäyriin ja kiinteistöverolain (654/1992) 11 §:ssä kunnan veroäyrin hintaan. Säännökset ehdotetaan muutettaviksi korvaamalla viittaus veroäyriin muulla ilmaisulla.

1.2. Kunnan ja seurakunnan tiedonsaanti yhteisöveron jako-osuuden määrätymisperusteista

Yksittäisten kuntien ja seurakuntien yhteisöveron jako-osuuksista säädetään verontilityslaisissa. Verontilityslain 13 §:n mukaan kunnan ja seurakunnan jako-osuus määräytyy vuosittain kunkin kunnan yritystoimintaerän ja metsäerän summan suhteellisenä osuutena kaikkien kuntien vastaavasta summasta. Yritystoimintaerä määräytyy siten, että kullekin yhteisölle verovuodelta maksuunpantu yhteisövero, vähennettynä yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa (1232/1988) tarkoitetuilla osingonsaajan hyväksi luetuilla yhtiöveron hyvityksillä, jaetaan kunnittaiseksi yritystoimintaerän laskentaeräksi. Jos yhteisöllä on toimipaikka vain yhdessä kunnassa, yhteisön vero lisätään tämän kunnan laskentaerään. Jos yhteisöllä on toimipaikka useassa kunnassa, yhteisön vero lisätään näiden kuntien laskentaeriin yhteisön toimipaikkojen kunnittaisten henkilöstömäärien suhteessa. Konserniavustuksesta verotuksessa annetun lain (825/1986) mukaisessa konsernisuhteessa olevien yhteisöjen verot lasketaan kuitenkin yhteen ja lisätään asianomaisten kuntien laskentaeriin kyseiseen konserniin kuuluvien yhteisöjen toimipaikkojen kunnittaisten henkilöstömäärien suhteessa. Kuntien osuus jaetaan yksittäisten kuntien yritystoimintaeräksi näin saatujen kunnittaisten laskentaerien suhteessa.

Kunnan ja seurakunnan metsäerää laskettaessa perusteena käytetään kantorahatuloloja. Lisäksi perusteena käytetään metsän laskennallisen puhtaan tuoton perusteella arvioituja saamatta jääneitä kantorahatuloloja lakisääteisistä luonnonsuojelualueiden metsämaista.

Verontilityslain 14 §:n mukaan valtiova-

rainministeriö vahvistaa kunnan ja seurakunnan yhteisöveron jako-osuuksien laskentaperusteet. Yksittäisten kuntien ja evankelis-luterilaisten seurakuntien yhteisöveron jako-osuuksien laskentaperusteista annetun valtiovaraministeriön asetuksen (1303/2000) mukaan yritystoimintaerän laskentaperusteena käytetään viimeksi valmistuneen verotuksen verotustietoja. Yhteisöjen toimipaikka ja henkilöstötietoina käytetään Tilastokeskuksen vastaavan vuoden yritys- ja toimipaikkarekisterin tietoja.

Metsäerän laskentaperusteena käytetään myös viimeksi valmistuneen verotuksen verotustietoja. Kunnittaisina kantorahatuloina käytetään Metsäntutkimuslaitoksen vastaavalta vuodelta laskemia kunnittaisia bruttokantorahatulotietoja. Luonnonsuojelualueista samatta jääneinä kantorahatuloina käytetään Metsähallituksen vastaavalta vuodelta asianomaisille metsämaille laskemaa metsän puhdasta tuottoa. Metsäerän osalta kullekin kunnalle ja seurakunnalle toimitetaan sitä koskevat kantorahatulotiedot.

Yritystoimintaerä lasketaan Tilastokeskuksessa. Laskentatulokset toimitetaan verohallinnolle, joka tilitysviranomaisena laskee sovellettavat yhteisöveron jako-osuudet ja suorittaa verotulojen tilittämisen veronsaajille.

Kunnan yritystoimintaerän laskentaerät koostuvat yksikuntaisten, monikuntaisten sekä konserniin kuuluvien yhteisöjen veroista. Verohallitus on toimittanut kullekin kunnalle näiden kolmen ryhmän eniten yritystoimintaerään vaikuttaneen yhteisön nimet suuruusjärjestyksessä. Pienille kunnille on toimitettu 25:n ja suurille kunnille 50:n yhteisön nimet. Tietoihin ei nykyisin sisälly tietoa yhteisön toimipaikan henkilöstömäärästä eikä veroräntä määräästä. Lisäksi Verohallitus on toimittanut kunnille ja seurakunnille tilastotietoja ja yhteisöjen kunnittaisista henkilöstön määrästä toimialoittain.

Yritystoimintaerää laskettaessa yhteisön verotustietona käytetään yhteisölle maksuunpantua veroa vähennettynä yhtiöveron hyvityksellä, eli sitä verojen määrää, joka yhteisölle todella tulee maksettavaksi (*maksettava yhteisövero*). Verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain (1346/1999) 5 §:n mukaan yhteisöjen ja yhteisetuoksien verotustiedoista vuosittain toimitetussa vero-

tuksessa julkisia ovat nimi, kotikunta ja liike- ja yhteisötunnus. Lisäksi julkisia ovat tiedot verotettavasta tulosta ja varallisuudesta, maksuunpannun veron yhteismäärästä, ennakoiden yhteismäärästä sekä veronkannossa maksettavasta tai palautettavasta määrästä. Yritystoimintaerän laskennassa käytettävä maksettava yhteisövero ei ole verotuksen julkinen tieto, joten sitä ei ole voitu sisällyttää kunnille ja seurakunnille meneviin yhteisöverotietoihin. Tämän epäkohdan poistamiseksi ehdotetaan verontilityslain 13 §:ään lisättäväksi uusi 5 momentti, jonka mukaan kunta ja seurakunta salassapitoa koskevien säännösten estämättä saisi tiedon yritystoimintaerän laskennassa käytetystä maksettavasta yhteisöverosta oman kuntansa osalta. Tieto annettaisiin erikseen kunkin yrityksen osalta. Tarkoituksena on, että erikseen annettavassa hallituksen esityksessä tilastolain muuttamisesta ehdotetaan julkiseksi myös tieto yhteisön kuntakohtaisesta henkilöstömäärästä kunnassa olevan toimipaikan osalta.

2. Esityksen vaikutukset

Ehdotettu verohallintolain 11 §:n muutos vaikuttaisi jossain määrin kuntien ja evankelis-luterilaisten seurakuntien keskinäisiin suhteisiin verotuskustannusten jaossa, koska jaossa otettaisiin nykytilasta poiketen huomioon myös kunnan ja seurakunnan saamat yhteisövero-osuudet. Muutoksen seurauksena niiden kuntien ja seurakuntien suhteellinen osuus kustannuksista nousisi, joiden yhteisöveron suhteellinen osuus on keskimääräistä suurempi.

Kunnat ja seurakunnat saisivat jatkossa tiedon yhteisöveron jako-osuuksien laskennassa käytetyistä kuntakohtaisista maksettavista yhteisöveroista, mistä aiheutuisi vähäisessä määrin hallinnollista lisätyötä.

Esityksellä ei ole muutoin taloudellisia tai hallinnollisia vaikutuksia.

3. Asian valmistelu

Asia on valmisteltu valtiovarainministeri-

össä yhteistyössä Verohallituksen kanssa. Asiaa on käsitelty kunnallistalouden ja -hallinnon neuvottelukunnassa.

4. Riippuvuus muista esityksistä

Eduskunnalle annetaan syksyllä 2001 erikseen hallituksen esitykset kirkkolain ja eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta sekä laiksi ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain 30 ja 31 §:n muuttamisesta. Esityksissä ehdotetaan evankelis-luterilaista kirkkoa ja ortodoksista kirkkokuntaa koskevissa laeissa olevat viittaukset veroäyriin korvattavaksi muilla käsitteillä. Esitykset perustuvat siihen, että säännöksissä voidaan käyttää verontilityslain 3 a §:ään sisällytettäväksi ehdotettuja käsitteitä.

Syksyllä 2001 annettavassa hallituksen esityksessä tilastolain 17 §:n muuttamisesta ehdotetaan, että pykälässä lueteltuihin julkisiin tietoihin lisättäisiin toimipaikan osalta tieto henkilökunnan määrästä kunnittain, mikä muutos yhdessä ehdotettavan verontilityslain 13 §:n 5 momentin lisäämisen kanssa parantaa kuntien ja seurakuntien tiedonsaantia.

5. Voimaantulo

Veroäyrin käsitteestä luopumiseen liittyvät ehdotukset ovat tarkoitettut tulemaan voimaan vuoden 2002 alusta, jolloin euro otetaan rahyksikkönä käyttöön. Myös muut esitykseen sisältyvät muutokset tulisivat tuolloin voimaan.

Verontilityslain 13 §:n 5 momentin verotustietojen toimittamista kunnille ja seurakunnille koskevaa säännöstä sovellettaisiin ensimmäisen kerran verovuoden 2002 jako-osuuksien laskennassa käytettäviin tietoihin. Tällöin toimitettavaksi tulisi tietoja yhteisöjen verovuosien 1999 ja 2000 yhteisöveroista.

Verohallintolain 11 §:n säännöstä sovellettaisiin ensimmäisen kerran lain voimaantumisen jälkeen verotuskustannuksia perittäessä eli vuoden 2002 verotuskustannuksiin.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Verontilityslaki

3 a §. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 a §. Pykälässä määriteltäisiin käsitteet, joita käytettäisiin verontilityslain perusteella tehtävissä veronsaajien tilityksissä. Lisäksi pykälässä määriteltäisiin käsitteet, joiden avulla eri suuruisten kuntien sekä seurakuntien veroprosenttien mukaan määrätyt kunnallis- ja kirkollisverot saatettaisiin yhteismitallisiksi kuntien välisissä ja seurakuntien välisissä rahoitussuhteissa.

Yleisperusteluista ilmenevistä syistä on veroäyrin käsitteestä lainsäädännössä luovuttaessa tarpeen määritellä se verovelvollisen maksettavaksi jäävä vero, joka tilitetään veronsaajille ja johon ei sisälly yhtiöveron hyvitystä. Kullekin veronsaajalle tilitetään verontilityslain nojalla muun kuin yhteisön veroista jako-osuus maksuunpanosuhteiden mukaan. Esityksessä ehdotetaan, että tämä osuus määritellään maksettavaksi valtion tulo- ja varallisuusveroksi, maksettavaksi kunnallisveroksi ja maksettavaksi kirkollisveroksi. Samoin määriteltäisiin maksettava vakuutetun sairausvakuutusmaksu. Vastaava määrittely ei ole tarpeen muiden verontilityslain 1 §:ssä tarkoitettujen veronsaajien osalta. Myös yhteisöveron osalta on tarpeen määritellä, että maksettavalla yhteisöverolla tarkoitetaan maksuunpantua veroa vähennettynä yhtiöveron hyvityksellä.

Kuntien verotulot voidaan saattaa yhteismitalliseksi esittämällä ne laskennallisina kunnallisveroina. Laskennallinen kunnallisvero saadaan kertomalla maksettava kunnallisvero painotetun keskimääräisen tuloveroprosentin ja kunnan oman tuloveroprosentin suhteella. Painotettu keskimääräinen tuloveroprosentti on koko maan maksettavien kunnallisverojen summan ja maksettavia kunnallisveroja vastaavien kunkin kunnan oman tuloveroprosentin avulla muodostettujen verotettavien tulojen summan suhde. Laskennallinen kirkollisvero lasketaan vastaavasti.

Pykälän 3 momentissa ehdotetaan täsmennettäväksi 1 momentin pohjalta, että laissa

tarkoitetuissa tilityksissä sovellettava jako-osuudet ja maksuunpano-osuudet perustuvat maksettavaan veroon.

10 §. Pykälän 1 momentissa oleva säännös yhtiöveron hyvityksen ottamisesta huomioon lain 2 luvussa tarkoitetuissa tilityksissä ehdotetaan siirrettäväksi uuteen 3 a §:ään, joka ehdotetaan muotoiltavaksi siten, että se koskee koko lakia. Momentti ehdotetaan kumottavaksi tarpeettomana.

13 §. Pykälän 2 momentissa säädetään sen yhteisölle maksuunpannun veron, joka ehdotetaan edellä 3 a §:ssä määriteltäväksi maksettavaksi yhteisöveroksi, jakamisesta kunnittaisen yritystoimintaerän laskemiseksi. Lainkohtaan ehdotetaan tehtäväksi lakitekni- ninen muutos, jolla säännöksen sanontaa yksinkertaistetaan käyttämällä 3 a §:ssä määriteltäviä käsitteitä. Vastaava lakitekni- ninen muutos ehdotetaan tehtäväksi 4 momenttiin.

Pykälän uudessa 5 momentissa ehdotetaan säädettäväksi, että verohallinto toimittaisi salla- sapaipitoa koskevien säännösten estämättä kullekin kunnalle ja seurakunnalle tiedon kunkin yhteisön maksettavasta yhteisöverosta siltä osin kuin jako-osuuksien laskennassa käytetty maksettava yhteisövero kohdistuu tähän kuntaan. Kunta ja seurakunta saisivat tietoja vain siitä veron määrästä, joka kohdistuu tähän kuntaan. Muiden kuntien osuutta kunta ei saisi tietoonsa. Koska kyseiset verotiedot eivät ole julkisia tietoja, niitä ei voisi luovuttaa edelleen.

Tietojen toimittaminen kaikista yhteisöistä suurille kunnille ja seurakunnille olisi epätar- koituksenmukaista, koska esimerkiksi Hel- singille kertyy kunnallisveroa kymmeniltä tuhansilta yhteisöiltä. Kuntien kannalta riit- tävää on saada tiedot taloudellisesti merkittä- vien verovelvollisten osalta. Laissa mahdol- listettaisiin sen vuoksi toimitettavien tietojen määrällinen rajoittaminen asetuksella. Tar- koituksena on, että valtioneuvoston asetuk- sella tiedot rajoitettaisiin annettavaksi kunkin kunnan osalta koskemaan kustakin yritystoi- mintaerän laskentaeräryhmästä 50 suurinta yritystä. Yhteisöt jakautuvat kolmeen lasken- taeräryhmään eli yhteisöihin, joilla on toimi- paikka vain yhdessä kunnassa, yhteisöihin,

joilla on toimipaikka useassa kunnassa, ja konserneihin. Kukin kunta saisi siis enimmäkseen tiedot 150 yrityksestä.

23 §. Pykälä ehdotetaan kumottavaksi tarpeettomana 3 a §:ään ehdotettujen uusien määritelmien vuoksi.

1.2. Laki verotusmenettelystä

91 a §. Pykälässä säädetään sekä kunnan että seurakunnan velvollisuudesta ilmoittaa tuloveroprosentin suuruus Verohallitukselle määräpäivään mennessä. Pykälän otsikkoa ehdotetaan tarkennettavaksi pykälän säännöstä vastaavaksi siten, että kunnan lisäksi otsikossa mainitaan myös seurakunta. Pykälästä ehdotetaan kumottavaksi maininta kirkollisveroäyrin hinnasta, joka käsitteenä poistuu lainsäädännöstä.

Voimassa olevan säännöksen nojalla seurakunnat tekevät vielä viimeistään 17 päivänä marraskuuta 2001 ilmoitukset vuoden 2002 veroäyrin suuruudesta penneinä veroäyriä. Ehdotetun lain tultua 1 päivänä tammikuuta 2002 voimaan ilmoitetulla määrällä tarkoitetaan seurakunnan tuloveroprosenttia.

1.3. Verohallintolaki

11 §. Pykälässä säädetään verotuskustannusten laskemisesta ja kustannusten jakaantumisesta kuntien, seurakuntien ja Kansaneläkelaitoksen kesken. Verotuskustannuksilla tarkoitetaan verohallinnon menoja, jotka lasketaan valtion talousarviossa esitettyjen menojen perusteella tarkistettuna edellisen vuoden tilinpäätöksen tiedoilla.

Pykälän 3 momentissa säädetään siitä osuudesta, josta yksittäinen kunta vastaa verotuskustannuksien yhteismäärästä laskettuna. Momenttiin ehdotetaan tehtäväksi yleisperusteluista ilmenevistä syistä muutokset, joilla selvennetään, että 3 ja 4 momentin 1 kohdassa tarkoitettu verojen perusteella laskettava osuus verotuskustannuksista määräytyy laskennallisen kunnallisveron ja kunnan maksettavan yhteisöveron summan perusteella. Yksittäisen seurakunnan osuus määräytyy vastaavasti. Tämän lisäksi 3 momentin 2 kohtaa ehdotetaan tarkennettavaksi siten, että laskennassa käytetään perimisvuotta edeltävän vuoden alussa laskettua asukas-

lukua. Nykyinen sanonta, vuodenvaihteen asukasluku, voidaan käsittää tarkoittavan myös edellisen vuoden loppua. Esimerkiksi vuoden 2001 verotuskustannuksia laskettaessa verohallinnolla on käytössään Väestörekisterikeskuksen ylläpitämän rekisterin 1 päivänä tammikuuta 2000 päivitettyt tiedot, joissa on otettu huomioon muun muassa vuoden alussa voimaan tulleet kuntaliitokset.

Pykälän 5 momentissa säädetään, että jos kunnan osuus kustannuksista nousisi suurempaan määrään kuin 0,28 penniin kutakin edellisenä vuotena toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpantua veroäyriä kohti, osuus jää siltä osin valtion vastattavaksi. Veroäyrin käsitteestä luovuttaessa raja-arvon perusteet olisi määriteltävä muulla tavoin. Yhdenkään kunnan osuus kustannuksista ei ole viime vuosina noussut näin suureksi ja säännös on tullut sovellettavaksi erittäin harvoin, minkä vuoksi säännös ehdotetaan kumottavaksi.

1.4. Laki ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta

1 §. Voimassa olevassa pykälän 2 momentissa mainittu kunnallisverotuksessa vahvistettujen veroäyrien perusteella suoritettava maksu tarkoittaa nykyisin sairausvakuutusmaksua. Tämä ehdotetaan nimenomaisesti lausuttavaksi säännöksessä.

1.5. Kiinteistöverolaki

11 §. Sanamuotoa 2 momentissa ehdotetaan teknisesti muutettavaksi siten, että kunnanvaltuusto määrää kiinteistöveroprosentit samalla kun se vahvistaa varainhoitovuoden tuloveroprosentin. Voimassa olevassa laissa viitataan vanhentuneesti varainhoitovuoden veroäyrin vahvistamiseen.

2. Voimaantulo

Lait ehdotetaan tuleviksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 2002.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**verontilityslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun verontilityslain (532/1998) 10 §:n
 1 momentti ja 23 § sekä
muutetaan 13 §:n 2 ja 4 momentti ja
lisätään lakiin uusi 3 a § ja 13 §:ään uusi 5 momentti seuraavasti:

3 a §

Maksettava ja laskennallinen vero

Maksettavalla valtion tulo- ja varallisuusverolla, maksettavalla kunnallisverolla, maksettavalla kirkollisverolla ja maksettavalla yhteisöverolla tarkoitetaan maksuunpantua veroa vähennettynä yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa (1232/1988) tarkoitetuilla osingonsaajien hyväksi luetuilla yhtiöveron hyvityksillä. *Maksettavalla vakuutetun sairauksivakuutusmaksulla* tarkoitetaan maksuunpantua sairauksivakuutusmaksua vähennettynä yhtiöveron hyvityksellä.

Laskennallinen kunnallisvero saadaan kertomalla maksettava kunnallisvero painotetun keskimääräisen tuloveroprosentin ja kunnan oman tuloveroprosentin suhteella. Painotettu keskimääräinen tuloveroprosentti saadaan koko maan maksettavien kunnallisverojen summan ja maksettavia kunnallisveroja vastaavien verotettavien tulojen summan suhteena. *Laskennallinen kirkollisvero* saadaan vastaavasti.

Tässä laissa tarkoitetuissa tilityksissä sovellettavat jako-osuudet ja maksuunpanosuudet perustuvat maksettavaan veroon.

13 §

Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuudet

 Kunkin yhteisön, lukuun ottamatta Metsä-

hallitusta, verovuoden maksettava yhteisövero jaetaan kunnittaiseksi yritystoimintaerän laskentaeräksi. Jos yhteisöllä on toimipaikka vain yhdessä kunnassa, yhteisön vero lisätään tämän kunnan laskentaerään. Jos yhteisöllä on toimipaikka useassa kunnassa, yhteisön vero lisätään näiden kuntien laskentaeriin yhteisön toimipaikkojen kunnittaisten henkilöstömäärien suhteessa. Konserniavustuksesta verotuksessa annetun lain (825/1986) mukaisessa konsernisuhteessa olevien yhteisöjen verot lasketaan kuitenkin yhteen ja lisätään asianomaisten kuntien laskentaeriin kyseiseen konserniin kuuluvien yhteisöjen toimipaikkojen kunnittaisten henkilöstömäärien suhteessa. Kuntien osuus tässä momentissa tarkoitettua yhteisöverosta vähennettynä 3 momentissa tarkoitettulla metsäverosuudella jaetaan yksittäisten kuntien yritystoimintaeräksi näin saatujen kunnittaisten laskentaerien suhteessa (*yritystoimintaerä*).

Kunnan *metsäerää* laskettaessa perusteena käytetään kunnittaisia kantorahatuloja. Lisäksi perusteeseen luetaan metsän laskennallisen puhtaan tuoton perusteella arvioidut saamatta jääneet kantorahatulot lakisäästeisten luonnonsuojelualueiden metsämaista sekä vanhojen metsien suojeluohjelman mukaisesti valtion mailla ja 1 päivänä tammikuuta 1998 yksityismaista Kuusamon yhteismetsän alueella sijainneista metsämaista. Arvioidut saamatta jääneet tulot otetaan kuitenkin huomioon vain silloin, kun asianomaisten metsämaiden laskennallinen metsämaan vuotuinen puuntuotos kunnan alueella on yh-

teensä vähintään 1 000 verokuutiometriä. Metsävero-osuus lisättyinä Metsähallituksen maksettavalla yhteisöverolla jaetaan yksittäisten kuntien metsäeräksi näin saatujen kunnittaisten laskentaerien suhteessa.

Verohallinto toimittaa salassapitoa koskevien säännösten estämättä kullekin kunnalle ja seurakunnalle tiedon yhteisön maksettavasta yhteisöverosta siltä osin kuin jako-osuuksien laskennassa käytetty maksettava

yhteisövero kohdistuu tähän kuntaan. Asetuksella säädetään niiden yhteisöjen lukumäärästä, joiden osalta tietoja toimitetaan.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2002.

Lain 13 §:n 5 momenttia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuoden 2002 jako-osuuden laskennassa käytettäviin tietoihin.

2.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain 91 a § muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 91 a §, sellaisena kuin se on laissa 1127/1996 seuraavasti:

91 a §

Kunnan ja seurakunnan tuloveroprosentin ilmoittaminen

Kunnan ja seurakunnan tulee ilmoittaa verohallitukselle viimeistään verovuotta edeltävän vuoden marraskuun 17 päivänä tuloveroprosentin suuruus. Kunta ilmoittaa tuloveroprosentin neljännesprosenttiyksikön tarkkuudella.

Jos ilmoitusta ei ole toimitettu 1 momentissa säädettyinä aikana taikka verohallituksen myöntämässä myöhemmässä määräajassa, verotuksessa voidaan noudattaa edellisen vuoden tuloveroprosenttia.

Tuloveroprosentteja koskeva luettelo julkaistaan säädöskokoelmassa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2002.

3.

Laki**verohallintolain 11 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun verohallintolain (1557/1995) 11 §:n 5 momentti ja
muutetaan 11 §:n 3 ja 4 momentti seuraavasti:

11 §

Verotuskustannukset ja niiden jakaantuminen

Yksittäinen kunta vastaa kuntien vuotuisista verotuskustannuksista määrän, joka saadaan kertomalla

1) luvulla 0,3 verontilityslaisissa (532/1998) 3 a §:ssä tarkoitetun laskennallisen kunnallisveron ja kunnan maksettavan yhteisöveron summan suhteellinen osuus koko maan vastaavasta summasta laskettuna edellisenä vuotena toimitetun verotuksen mukaan ja

2) luvulla 0,7 kunnan perimisvuotta edeltävän vuoden alussa lasketun asukasluvun suhteellinen osuus koko maan asukasluvusta

sekä kerrotaan näin saatujen lukujen summalla 2 momentissa säädetyllä tavalla määritetty kuntien yhdessä suoritettava osuus verotuskustannuksista.

Yksittäinen seurakunta vastaa evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien vuotuisista

kustannuksista määrän, joka saadaan, kun kerrotaan

1) luvulla 0,3 laskennallisen kirkollisveron ja maksettavan yhteisöveron summan suhteellinen osuus koko maan vastaavasta summasta laskettuna edellisenä vuotena toimitetun kirkollisverotuksen mukaan ja

2) luvulla 0,7 seurakunnan perimisvuotta edeltävän vuoden alussa kirkonkirjoihin läsnä oleviksi merkittyjen jäsenten suhteellinen osuus evankelis-luterilaisen kirkon läsnä oleviksi merkittyjen jäsenten lukumäärästä

sekä kerrotaan näin saatujen lukujen summalla 2 momentissa säädetyllä tavalla määritetty seurakuntien yhdessä suoritettava osuus verotuskustannuksista.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuoden 2002 verotuskustannusten perimisessä.

4.

Laki**ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1551/1995) 1 §:n 2 momentti seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala ja veronsaaja

lain mukaan suoritettavien verojen sekä vakuutetun sairausvakuutusmaksun asemesta.

_____ Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
 Palkkatulon lähdevero suoritetaan tulovero- 2002.

5.

Laki**kiinteistöverolain 11 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/1992) 11 §:n 2 momentti seuraavasti:

11 §

Yleinen kiinteistöveroprosentti

vuoden tuloveroprosentin. Kiinteistöveroprosentit määrätään prosentin sadasosan tarkkuudella.

Kunnanvaltuusto määrää kunnan kiinteistöveroprosenttien suuruuden vuosittain etukäteen samalla kun se vahvistaa varainhoito-

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2002.

Helsingissä 17 päivänä lokakuuta 2001

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Suvi-Anne Siimes*

*Liite
Rinnakkaistekstit*

1.

Laki

verontilityslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun verontilityslain (532/1998) 10 §:n
1 momentti ja 23 § sekä
muutetaan 13 §:n 2 ja 4 momentti ja
lisätään lakiin uusi 3 a § ja 13 §:ään uusi 5 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

3 a §

Maksettava ja laskennallinen vero

Maksettavalla valtion tulo- ja varallisuusverolla, maksettavalla kunnallisverolla, maksettavalla kirkollisverolla ja maksettavalla yhteisöverolla tarkoitetaan maksuunpantua veroa vähennettynä yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa (1232/1988) tarkoitetuilla osingonsaajien hyväksi luetuilla yhtiöveron hyvityksillä. Maksettavalla vakuutetun sairausvakuutusmaksulla tarkoitetaan maksuunpantua sairausvakuutusmaksua vähennettynä yhtiöveron hyvityksellä.

Laskennallinen kunnallisvero saadaan kertomalla maksettava kunnallisvero painotetun keskimääräisen tuloveroprosentin ja kunnan oman tuloveroprosentin suhteella. Painotettu keskimääräinen tuloveroprosentti saadaan koko maan maksettavien kunnallisverojen summan ja maksettavia kunnallisveroja vastaavien verotettavien tulojen summan suhteena. ***Laskennallinen kirkollisvero*** saadaan vastaavasti.

Tässä laissa tarkoitetuissa tilityksissä sovellettavat jako-osuudet ja maksuunpanosuudet perustuvat maksettavaan veroon.

10 §

Yhtiöveron hyvityksen huomioon ottaminen

Tässä luvussa tarkoitetuissa tilityksissä sovellettavien jako-osuuksien perusteena oleviin maksuunpano-osuuksiin ei sisällytetä yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa (1232/1988) tarkoitettuja osingonsaajien hyväksi luettuja yhtiöveron hyvityksiä.

10 §

Yhtiöveron hyvityksen huomioon ottaminen

(1 mom. kumotaan)

13 §

Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuudet

Kullekin yhteisölle, lukuun ottamatta Metsähallitusta, verovuodelta maksuunpantu yhteisövero, vähennettynä yhtiöveron hyvityksestä annetussa laissa tarkoitetuilla osingonsaajan hyväksi luetuilla yhtiöveron hyvityksillä, jaetaan kunnittaiseksi yritystoimintaerän laskentaeräksi. Jos yhteisöllä on toimipaikka vain yhdessä kunnassa, yhteisön vero lisätään tämän kunnan laskentaerään. Jos yhteisöllä on toimipaikka useassa kunnassa, yhteisön vero lisätään näiden kuntien laskentaeriin yhteisön toimipaikkojen kunnittaisten henkilöstömäärien suhteessa. Konserniavustuksesta verotuksessa annetun lain (825/1986) mukaisessa konsernisuhteessa olevien yhteisöjen verot lasketaan kuitenkin yhteen ja lisätään asianomaisten kuntien laskentaeriin kyseiseen konserniin kuuluvien yhteisöjen toimipaikkojen kunnittaisten henkilöstömäärien suhteessa. Kuntien osuus tässä momentissa tarkoitettua yhteisöverosta vähennettynä 3 momentissa tarkoitettulla metsävero-osuudella jaetaan yksittäisten kuntien yritystoimintaeräksi näin saatujen kunnittaisten laskentaerien suhteessa (*yritystoimintaerä*).

Kunnan *metsäerää* laskettaessa perusteena käytetään kunnittaisia kantorahatuloja. Lisäksi perusteeseen luetaan metsän laskennallisen puhtaan tuoton perusteella arvioidut

Kunkin yhteisön, lukuun ottamatta Metsähallitusta, verovuoden *maksettava* yhteisövero jaetaan kunnittaiseksi yritystoimintaerän laskentaeräksi. Jos yhteisöllä on toimipaikka vain yhdessä kunnassa, yhteisön vero lisätään tämän kunnan laskentaerään. Jos yhteisöllä on toimipaikka useassa kunnassa, yhteisön vero lisätään näiden kuntien laskentaeriin yhteisön toimipaikkojen kunnittaisten henkilöstömäärien suhteessa. Konserniavustuksesta verotuksessa annetun lain (825/1986) mukaisessa konsernisuhteessa olevien yhteisöjen verot lasketaan kuitenkin yhteen ja lisätään asianomaisten kuntien laskentaeriin kyseiseen konserniin kuuluvien yhteisöjen toimipaikkojen kunnittaisten henkilöstömäärien suhteessa. Kuntien osuus tässä momentissa tarkoitettua yhteisöverosta vähennettynä 3 momentissa tarkoitettulla metsävero-osuudella jaetaan yksittäisten kuntien yritystoimintaeräksi näin saatujen kunnittaisten laskentaerien suhteessa (*yritystoimintaerä*).

Kunnan *metsäerää* laskettaessa perusteena käytetään kunnittaisia kantorahatuloja. Lisäksi perusteeseen luetaan metsän laskennallisen puhtaan tuoton perusteella arvioidut

saamatta jääneet kantorahatulot lakisääteisten luonnonsuojelualueiden metsämaista sekä vanhojen metsien suojeluohjelman mukaisista valtion mailla ja 1 päivänä tammi-kuuta 1998 yksityismaista Kuusamon yhteismetsän alueella sijainneista metsämaista. Arvioidut saamatta jääneet tulot otetaan kuitenkin huomioon vain silloin, kun asianomaisten metsämaiden laskennallinen metsämaan vuotuinen puuntuotos kunnan alueella on yhteensä vähintään 1 000 verokuutiometriä. Metsävero-osuus lisätynä Metsähallitukselle maksuunpannuilla yhteisöveroilla jaetaan yksittäisten kuntien metsäeräksi näin saatujen kunnittaisten laskentaerien suhteessa.

saamatta jääneet kantorahatulot lakisääteisten luonnonsuojelualueiden metsämaista sekä vanhojen metsien suojeluohjelman mukaisista valtion mailla ja 1 päivänä tammi-kuuta 1998 yksityismaista Kuusamon yhteismetsän alueella sijainneista metsämaista. Arvioidut saamatta jääneet tulot otetaan kuitenkin huomioon vain silloin, kun asianomaisten metsämaiden laskennallinen metsämaan vuotuinen puuntuotos kunnan alueella on yhteensä vähintään 1 000 verokuutiometriä. Metsävero-osuus lisätynä Metsähallituksen *maksettavalla* yhteisöverolla jaetaan yksittäisten kuntien metsäeräksi näin saatujen kunnittaisten laskentaerien suhteessa.

Verohallinto toimittaa salassapittoa koskevien säämösten estämättä kullekin kunnalle ja seurakunnalle tiedon yhteisön maksettavasta yhteisöverosta siltä osin kuin jako-osuuksien laskennassa käytetty maksettava yhteisövero kohdistuu tähän kuntaan. Asetuksella säädetään niiden yhteisöjen lukumäärästä, joiden osalta tietoja toimitetaan.

23 §

Yhteisön tuloveroa vastaava verotettava tulo

Kunnan ja seurakunnan osuudet verotuksen päättymisen yhteydessä vahvistetusta yhteisöjen tuloverosta muunnetaan laskennalliseksi verotettavaksi tuloksi tai verovuoden veroäyriksi soveltamalla kunkin kunnan ja seurakunnan verovuoden tuloveroprosenttia tai veroäyriä hintaa.

23 §

Yhteisön tuloveroa vastaava verotettava tulo

(kumotaan)

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2002.

Lain 13 §:n 5 momenttia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuoden 2002 jako-osuuden laskennassa käytettäviin tietoihin.

2.

Laki**verotusmenettelystä annetun lain 91 a § muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 91 a §, sellaisena kuin se on laissa 1127/1996 seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

91 a §

91 a §

Kunnan tuloveroprosentin ilmoittaminen

Kunnan ja seurakunnan tuloveroprosentin ilmoittaminen

Kunnan ja seurakunnan tulee ilmoittaa verohallitukselle viimeistään verovuotta edeltävän vuoden marraskuun 17 päivänä tuloveroprosentin suuruus ja kirkollisveroäyrin hinta. Tuloveroprosentti ilmoitetaan neljännesprosenttiyksikön tarkkuudella.

Kunnan ja seurakunnan tulee ilmoittaa verohallitukselle viimeistään verovuotta edeltävän vuoden marraskuun 17 päivänä tuloveroprosentin suuruus. *Kunta ilmoittaa* tuloveroprosentin neljännesprosenttiyksikön tarkkuudella.

Jos ilmoitusta ei ole toimitettu 1 momentissa säädettynä aikana taikka verohallituksen myöntämässä myöhemmässä määräajassa, verotuksessa voidaan noudattaa edellisen vuoden tuloveroprosenttia tai kirkollisveroäyrin hintaa.

Jos ilmoitusta ei ole toimitettu 1 momentissa säädettynä aikana taikka verohallituksen myöntämässä myöhemmässä määräajassa, verotuksessa voidaan noudattaa edellisen vuoden tuloveroprosenttia.

Tuloveroprosenttia ja kirkollisveroäyrin hintaa koskeva luettelo julkaistaan säädöskokoelmassa.

Tuloveroprosentteja koskeva luettelo julkaistaan säädöskokoelmassa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2002.

3.

Laki**verohallintolain 11 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun verohallintolain (1557/1995) 11 §:n
 5 momentti ja
muutetaan 11 §:n 3 ja 4 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

11 §

*Verotuskustannukset ja niiden jakaantumi-
 nen*

Kuntien vuotuisista verotuskustannuksista vastaavat yksittäiset kunnat määrätä, joka saadaan, kun kerrotaan

1) kunnan veroäyriä suhteellinen osuus koko maan kunnallisveroäyrimäärästä edellisenä vuotena toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpantujen veroäyriä mukaan luvulla 0,3 ja

2) kunnan sitä edellisen vuodenvaihteen asukasluvun suhteellinen osuus koko maan asukasluvusta luvulla 0,7

sekä kerrotaan näin saatujen lukujen summalla 2 momentissa säädetyllä tavalla määritetty kuntien yhdessä suoritettava osuus verotuskustannuksista.

Evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien vuotuisista kustannuksista vastaavat yksittäiset seurakunnat määrätä, joka saadaan, kun kerrotaan

1) seurakunnan kirkollisveroäyriä suhteellinen osuus koko maan kirkollisveroäyrimäärästä edellisenä vuotena toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpantujen veroäyriä mukaan luvulla 0,3 ja

2) seurakunnan sitä edellisen vuodenvaihteen kirkonkirjoihin läsnäoleviksi merkittyjen jäsenten suhteellinen osuus evankelis-luterilaisen kirkon läsnäoleviksi merkittyjen jäsenten lukumäärästä luvulla 0,7

Yksittäinen kunta vastaa kuntien vuotuisista verotuskustannuksista määrän, joka saadaan kertomalla

1) luvulla 0,3 *verontilityslaisissa (532/1998) 3 a §:ssä tarkoitettuna laskennallisen kunnallisveron ja kunnan maksettavan yhteisöveron summan* suhteellinen osuus koko maan *vastaavasta summasta laskettuna* edellisenä vuotena *toimitettuna verotuksen mukaan ja*

2) luvulla 0,7 kunnan *perimisvuotta edeltävän vuoden alussa lasketun* asukasluvun suhteellinen osuus koko maan asukasluvusta

sekä kerrotaan näin saatujen lukujen summalla 2 momentissa säädetyllä tavalla määritetty kuntien yhdessä suoritettava osuus verotuskustannuksista.

Yksittäinen seurakunta vastaa evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien vuotuisista kustannuksista määrän, joka saadaan, kun kerrotaan

1) luvulla 0,3 *laskennallisen kirkollisveron ja maksettavan yhteisöveron summan* suhteellinen osuus koko maan *vastaavasta summasta laskettuna* edellisenä vuotena *toimitettuna kirkollisverotuksen mukaan ja*

2) luvulla 0,7 seurakunnan *perimisvuotta edeltävän vuoden alussa* kirkonkirjoihin läsnä oleviksi merkittyjen jäsenten suhteellinen osuus evankelis-luterilaisen kirkon läsnä oleviksi merkittyjen jäsenten lukumäärästä

sekä kerrotaan näin saatujen lukujen summalla 2 momentissa säädetyllä tavalla määritetty seurakuntien yhdessä suoritettava osuus verotuskustannuksista.

Jos kunnan osuus kustannuksista nousisi suurempaan määrään kuin 0,28 penniin kutakin edellisenä vuotena toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpantua veroäyriä kohti, jää osuus siltä osin valtion vastattavaksi.

sekä kerrotaan näin saatujen lukujen summalla 2 momentissa säädetyllä tavalla määritetty seurakuntien yhdessä suoritettava osuus verotuskustannuksista.

(5 mom. kumotaan)

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2002.

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuoden 2002 verotuskustannusten perimässä.

4.

Laki

ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1551/1995) 1 §:n 2 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

Lain soveltamisala ja veronsaaja

Palkkatulon lähdevero suoritetaan tuloverolain mukaan suoritettavien verojen sekä kunnallisverotuksessa vahvistettujen veroäyriensä perusteella suoritettavien maksujen asemesta.

Palkkatulon lähdevero suoritetaan tuloverolain mukaan suoritettavien verojen sekä vakuutetun sairausvakuutusmaksun asemesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 2002.

5.

Laki**kiinteistöverolain 11 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/1992) 11 §:n 2 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

11 §

Yleinen kiinteistöveroprosentti

Kunnanvaltuusto määrää kunnan kiinteistöveroprosenttien suuruuden vuosittain etukäteen samalla kun se vahvistaa varainhoitovuoden veroäyriin hinnan. Veroprosentit määrätään prosentin sadasosan tarkkuudella.

Kunnanvaltuusto määrää kunnan kiinteistöveroprosenttien suuruuden vuosittain etukäteen samalla kun se vahvistaa varainhoitovuoden *tuloveroprosentin*. *Kiinteistöveroprosentit* määrätään prosentin sadasosan tarkkuudella.

*Tämä laki tulee voimaan päivänä kuu-
ta 2002.*
